

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

27 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Toma Nadejda

Judecători - Țurcan Anatolie, Timofti Vladimir, Cobzac Elena, Guzun Ion,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Țurcanu Igor în numele părții vătămate Gaideinic Oleg, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Bleșciaga Marin xxxx

Bleșciaga Marin xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2017 – 05.09.2019;

Instanța de apel: 03.10.2019 – 15.07.2020;

Instanța de recurs: 17.10.2020 – 27.04.2021.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Briceni din 05 septembrie 2019, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal:

- *Bleșciaga Marin Xxxx*, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea executării pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 1 an 5 luni.

- *Bleșciaga Marin Xxxx*, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Gaideinic Oleg împotriva lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx privind încasarea prejudiciul moral a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea, în mod solidar, din contul lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx, în beneficiul lui Gaideinic Oleg, prejudiciul moral în sumă de 8 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt, că la data de 10.03.2016, în jurul orei 21.00, în satul xxxx, Bleșciaga Marin Xxxx împreună cu Bleșciaga Marin Xxxx, în urma unui conflict, l-au lovit pe Gaideinic Oleg de multiple ori cu mâniile și picioarele pe diferite părți ale corpului. Conform raportului de expertiză medico-legală nr.61-D din 23.03.2016 lui Gaideinic Oleg i-au fost cauzate leziuni corporale: comoție cerebrală; echimoze

și excoriații la față; fractura coastei 10 pe stângă, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, care conform criteriului duratei dereglării sănătății se califică ca vătămări corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile).

Astfel, acțiunile lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx au fost încadrate în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, după indicele – vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de dereglare îndelungată a sănătății săvârșită de două persoane.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, au declarat apeluri:

3.1. Avocatul Martin Vasile în numele inculpaților, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx inițiat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, să fie încetat în temeiul prevederilor art.1 și 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În argumentarea apelului a invocat că, Bleșciaga Marin Xxxx la 17.07.2017 a depus cerere în formă scrisă procurorului Ion Gherman, prin care a solicitat încetarea procesului penal în temeiul Legii nr.210 din 29.07.2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”. Deci reieșind din textul legii menționate, pentru aplicarea amnistiei față de inculpat, este suficient să fie întrunit cel puțin unul din criteriile enumerate în art.57 Cod penal, astfel că procurorul neîntemeiat și ilegal prin ordonanța din 18.07.2017 a respins cererea învinuitului privind aplicarea Legii nr.210, deoarece inculpații întruneau prevederile art.2 alin.(1) și (2) a Legii nr.210 și nu cădeau sub incidența art.10 din Legea nr.210, or, la finele urmăririi penale și parvenirea cauzei în instanța de judecată nu erau înaintate careva pretenții de ordin material față de inculpați.

Apelantul a mai indicat că, condiția privind căința activă stipulată la alin.(1) art.1 al Legii nr.210 din 29.07.2016, „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, este întrunită pe deplin, iar în privința inculpaților sunt aplicabile rigorile art.2 al Legii menționate, de vreme ce infracțiunea comisă se sancționează cu pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de până la 7 ani.

În ce privește pedeapsa aplicată lui Bleșciaga Marin Xxxx pentru fapta prevăzută de art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, apărarea a invocat că, aceasta este disproporționat de aspră din motiv că aplicarea pedepsei închisorii nu a fost argumentată de către instanța de judecată, în conținutul sentinței nefiind indicate careva circumstanțe agravante pentru stabilirea unei astfel de sancțiuni.

3.2. Avocatul Perțu Ina în numele inculpatului Bleșciaga Marin Xxxx, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Bleșciaga Marin Xxxx inițiat în baza art.152 alin.(2) lit. e) Cod penal, să fie încetat în temeiul prevederilor art.1 și 2 din Legea nr.210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova.

În motivarea cererii de apel, avocatul a menționat că în cadrul urmăririi penale Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx în calitate de învinuiți au recunoscut vina și s-au căit în faptele comise, fapt ce rezultă din declarațiile date în calitate de învinuiți, totodată învinuiții și

avocatul Martin Vasile în interesele învinuiților au solicitat aplicarea Legii privind amnistia, indicând că nu sunt pretenții față de inculpat, cu solicitarea încetării urmăririi penale în privința învinuiților (f.d.234, 237, 240-244 vol. I), iar în acest sens careva interdicții în vederea aplicării actului de amnistie la momentul urmăririi penale nu erau, mai ales că partea vătămată în cadrul urmăririi penale nici nu a înaintat acțiune civilă, acțiunea civilă fiind depusă în instanța de judecată doar la 19.09.2018 (f.d.80 vol. II).

3.3. Avocatul Țurcanu Igor în numele părții vătămate Gaideinic Oleg, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea privind încasarea prejudiciul moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Țurcanu Igor în numele părții vătămate Gaideinic Oleg, admise apelurile declarate de partea apărării, casată parțial sentința primei instanțe, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost încetat procesul penal privind învinuirea înaintată lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx în baza art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal, conform prevederilor art.2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Gaidenic Oleg, dispunându-se încasarea de la Bleșciaga Marin Xxxx în beneficiul lui Gaidenic Oleg, prejudiciul moral în mărime de 4 000 lei și de la Bleșciaga Marin Xxxx în beneficiul lui Gaidenic Oleg, prejudiciul moral în mărime de 4 000 lei.

A fost pusă în executare soluția privind încasarea prejudiciului moral în legătură cu achitarea prejudiciului.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, constatând în mod just ca fiind demonstrată integral vinovăția inculpaților Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal.

În acest sens, a reținut că nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, în situația în care, concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței privind constatarea vinovăției lui

Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx, de comiterea faptei prevăzute de art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal, sunt justificate.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar de a interveni în sentința primei instanțe, prin casarea parțială a acesteia, datorită constatării suficientelor temeiuri de a dispune încetarea procesului penal, pornit în baza art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal în privința lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx în temeiul actului de clemență. Așadar, a reținut că în cadrul urmăririi penale în calitate de învinuiți au recunoscut vina și s-au căit în faptele comise, fapt ce rezultă din declarațiile date în calitate de învinuiți, totodată învinuiții și avocatul Martin Vasile în interesele învinuiților au solicitat aplicarea Legii privind amnistia, indicând că nu sunt pretenții față de inculpat, cu solicitarea încetării urmăririi penale în privința învinuiților

(f.d.234, 237, 240-244 vol. I).

Potrivit ordonanței procurorului în Procuratura raionului Briceni Gherman Ion din 18.07.2017 a fost respinsă cererea avocatul Martin Vasile cu privire la încetarea urmăririi penale în privința învinuiților Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a indicat că, în ședința instanței de apel inculpatul Bleșciaga Marin Xxxx la fel a declarat că a recunoscut vina și a solicitat încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la amnistie, cererea fiind susținută și de avocatul Martin Vasile în interesele lui Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că careva interdicție în vederea aplicării actului de amnistie la momentul urmăririi penale nu erau, mai ales că partea vătămată în cadrul urmăririi penale nici nu a înaintat acțiune civilă, acțiunea civilă fiind depusă în instanța de judecată doar la 19.09.2018 (f.d.80 vol. II).

În continuare instanța de apel a ajuns la concluzia că argumentele invocate de partea apărării împotriva sentinței, în partea aplicării Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței RM nr. 210 din 29 iulie 2016 sunt întemeiate și urmează a fi admise.

În acest sens, instanța de apel a reținut că inculpații Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx nu cad sub interdicția reglementată la art.10 din prezenta lege, au recunoscut vina, în instanța de apel au achitat prejudiciul moral cauzat prin infracțiune stabilit prin sentința.

Drept urmare, instanța de apel, luând în considerație întrunirea condițiilor stabilite de Legea nr.210 din 29 iulie 2016, privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, a considerat necesar ca inculpații, condamnați în baza art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal, să fie eliberați de pedeapsă, în legătură cu intervenirea amnistiei.

Instanța de apel a remarcat, faptul că partea vătămată a invocat că solicită o sumă mai mare a prejudiciu moral nu poate fi reținută, deoarece în sensul dat nu s-a constatat temei de majorare a sumei prejudiciului moral, considerând că suma prejudiciului moral încasată de instanța de fond de 4 000 lei de la fiecare inculpat este proporțională cu atingerea adusă vătămării corporale a părții vătămate și valorii sociale ocrotite.

În ce privește solicitările părții vătămate și avocatului acesteia privind admiterea integrală a acțiunii civile înaintată către inculpați, instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei penale Gaidenic Oleg a fost recunoscut pe caz în calitate de parte vătămată și parte civilă (f.d.208, vol. I), ulterior, fiind invocat prejudiciul moral în sumă de 50 000 lei, în urma leziunilor corporale cauzate (f.d.80, vol. II).

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că prima instanță corect a determinat în motivarea soluției suma de 4 000 lei pentru încasare în folosul părții vătămate de la fiecare inculpat, dar în dispozitivul sentinței a indicat încasarea prejudiciului moral de la inculpații Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx în folosul părții vătămate în mod solidar a sumei de 8 000 lei, sumă achitată de inculpați.

Prin urmare, instanța de apel, a casat sentința primei instanțe, inclusiv din alte motive, cu adoptarea unei hotărâri noi, prin care a dispus încasarea prejudiciului moral de la inculpați, a câte 4 000 lei de la fiecare în folosul părții vătămate.

Astfel, instanța de apel a constatat că în urma acțiunilor infracționale ale inculpaților Bleșciaga Marin XXXX și Bleșciaga Marin XXXX privind vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute de art.151, dar care a fost urmată de dereglare îndelungată a sănătății săvârșită de două persoane, față de partea vătămată Gaidenic Oleg, ultimului i-au fost cauzate leziuni corporale care se califică ca vătămare corporală medie cu dereglarea sănătății de lungă durată, în același timp părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciu moral, manifestat prin suferințe psihice și fizice pe care le-a suportat, ținând cont de gravitatea vătămării corporale medie cauzate, sub formă de comoție cerebrală, echimoze și excoriații la față, leziuni care sunt atribuite la criteriul dereglării sănătății de lungă durată, a conchis că suma de 4 000 lei de la fiecare inculpat este suficientă pentru recuperarea prejudiciului moral cauzat.

Instanța de apel a menținut că prejudiciul moral este evident și care necesită recuperare de la inculpați în mod separat, însă suma solicitată de partea vătămată de 50 000 lei este o sumă exagerată și încalcă principiul general al echității, care ar constitui un venit nejustificat, iar suma de 4 000 lei cu titlu de prejudiciu moral din partea fiecărui inculpat este în raport cu suferințele suportate de partea vătămată și va aduce satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat.

Astfel, ținând cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacerea persoanei vătămate, urmărind scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei, a conchis că suma de 4 000 lei va avea efect compensatoriu pentru partea vătămată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Țurcanu Igor în numele părții vătămate Gaideinic Oleg, prin care invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, din motiv că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului ordinar indică, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

De asemenea, invocă afirmația că instanța de apel, judecând în fapt și în drept apelurile declarate, greșit a constatat existența unor împrejurări care justifică casarea sentinței, motivându-și contradictoriu soluția adoptată, și anume, că sunt întrunite condițiile stabilite de Legea nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și că inculpații ar urma să fie eliberați de pedeapsă în legătură cu intervenirea amnistiei.

Subliniază recurentul că, instanța de apel greșit a constatat existența împrejurărilor care generează liberarea inculpaților de pedeapsă penală. La adoptarea soluției contestate, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că inculpații nu au recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă, care include atât repararea prejudiciului material, cât și a celui moral, suportate de partea vătămată.

Astfel, acțiunea civilă a fost înaintată în conformitate cu legea până la momentul în care instanța s-a retras în deliberare, consideră că aplicarea Legii privind amnistia este posibilă în

cazul achitării prejudiciului cauzat prin infracțiune, susține acțiunea civilă privind încasarea sumei de 50 000 lei în mod solidar de la inculpați cu titlu de prejudiciu moral.

6. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, pledând pentru admiterea acestuia.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din considerentele ce vor fi desfășurate în continuare.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Pornind de la analiza cererii de recurs, Colegiul penal lărgit constată că, în esență, titularul acesteia, invocând temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, critică aplicarea greșită de către instanța de apel a Legii nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25- a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cu liberarea inculpaților Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx de pedeapsa aplicată în baza art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de recurs consideră că criticile recurentului sunt întemeiate și în contextul ce urmează va puncta raționamentele care au stat la baza admiterii recursului declarat. Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare, prin care aceasta, din considerente de ordin politic sau social, înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiunile săvârșite până la apariția sa.

Noțiunea de amnistie se regăsește în art.107 Cod penal, unde se stipulează că aceasta reprezintă actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova (în continuare, Legea nr. 210). Potrivit art.2 din Legea nr. 210, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art.1 și nu cade sub incidența art.10, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

În acest sens, Colegiul reține că, potrivit art.(1) alin.(1), (4) al Legii nr.210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova „(1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculcate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2-9, 11 și 12”.

Potrivit art.2 alin.(1) al Legii sus menționate „Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol încetarea procesului penal conform alin.(1) are loc cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculcate.”

Așadar, înainte de a aplica amnistia, instanța urmează să determine, dacă inculpatul a manifestat căință activă față de fapta infracțională comisă. Alin.(2) al art.1 din Legea nr. 210 prevede că doar căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite de art.57 din Codul penal.

În acest punct de analiză, este relevant de a menționa că, Legea nr. 210 urmează a fi interpretată, prin prisma principiului legalității și reglementărilor din art.3 alin.(2) Cod penal, care stipulează că interpretarea extensivă defavorabilă a legii penale este interzisă. Respectiv, din conținutul art.57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: *persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.*

Totodată, Colegiul lărgit relevă și prevederile art.10 alin.(1) lit. k) din Legea nr. 210, care stipulează că amnistierea nu se aplică persoanei inculcate ce nu a reparat integral prejudiciul cauzat, prin infracțiunea pentru care este acuzată. Adică, căința activă trebuie manifestată în așa mod încât inculpatul să nu cadă sub incidența restricțiilor formulate de legislator în art.10 lit. k) din Legea nr. 210. Fată de cele ce preced, se impune concluzia că instanța urmează să verifice, dacă inculpatul a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă, care include

atât repararea prejudiciului material, cât și a celui moral, precum și cheltuielile de judecată, suportate de partea vătămată.

Din actele cauzei deferite judecării, Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel, casând parțial sentința primei instanțe, a reținut că, la caz, sunt întrunite condițiile stabilite de Legea nr.210 din 29.07.2016, având drept consecință logică liberarea inculpaților de răspundere penală în legătură cu intervenirea amnistiei, considerând incidente prevederile art.1, 2 al Legii nr.210 din 29 iulie 2016. Or, în dispozitivul deciziei, instanța de apel, contrar constatărilor sale privind suficientă temeiurilor de a dispune încetarea procesului penal, a dispus liberarea inculpaților Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx de pedeapsa aplicată în baza art.152 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, adoptând decizia sa, a ignorat solicitările avocatului Țurcanu Igor în numele părții vătămate, fără a se pronunța motivat asupra acestor argumente, or, instanța de apel urma să reflecte în partea descriptivă a deciziei sale principiile, în baza cărora s-au definit, drept nefondate, argumentele apelantului privind pretențiile de ordin moral față de inculpați.

Reieșind din criteriile pentru stabilirea aplicabilității Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 „Privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, Colegiul penal lărgit conchide că în speță, instanța de apel în mod eronat a stabilit că inculpații Bleșciaga Marin Xxxx și Bleșciaga Marin Xxxx întrunesc condițiile de bază pentru aplicarea amnistiei.

Or, potrivit art.2 Legii nr.210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova stabilește clar că prevederile acesteia sunt aplicabile, dacă inculpatul a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin.(2) al art.1 din Legea nr.210 prevede că căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite de art.57 din Codul penal. Adică, căința activă trebuie manifestată în așa mod încât inculpatul să nu cadă sub incidența restricțiilor formulate de legislator în art.10 lit. k) din Legea nr. 210, care stabilește că instanța urmează să verifice, dacă inculpatul a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiunea comisă, care include atât repararea prejudiciului material, cât și a celui moral, suportate de partea vătămată.

Prin urmare, instanța de recurs reține că instanța de apel, la judecarea apelurilor declarate urma să verifice dacă sunt anexate acordurile scrise ale inculpaților și sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare față de inculpați. Semnăturile de pe cererile prezentate trebuie să fie legalizate în modul prevăzut de legislația în vigoare.

În consecință, Colegiul penal lărgit constată că în speța examinată și-au găsit confirmare temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece decizia instanței de apel nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția acesteia cu privire la aplicarea actului de amnistie în privința inculpaților, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, având în vedere prevederile

art.art.93, 95, 101 Cod de procedură penală, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Țurcanu Igor în numele părții vătămate Gaideinic Oleg, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Bleșciaga Marin xxxx și Bleșciaga Marin xxxx*, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, într-un alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 15 iunie 2021.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Țurcan Anatolie

Timofti Vladimir

Cobzac Elena

Guzun Ion